

prima instanță: A. Cazacliu
instanța de apel: E. Fistican, V. Clima, V. Cotorobai

dosarul nr. 2ra-2191/17

ÎNCHEIERE

13 decembrie 2017

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Ala Cobăneanu
Iuliana Oprea
Ion Druță

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de Leonid Bernevec

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată a lui Leonid Bernevec împotriva Raisei Butucea, Nicolae Bernevec, Tamarei Cereș, Mariei Bernevec, Liubovi Gornean, Pavel Aftene, Liubovi Rotari, Anastasiei Ceban, Dumitru Grecu, Ninei Dicusar, Victorului Dicusar, Alexandru Ceban, Liubovi Zatic, Marin Cucu cu privire la recunoașterea dreptului de proprietate și nulitatea contractului de donație

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 14 iunie 2017, prin care a fost respins apelul declarat de Leonid Bernevec și menținută hotărârea Judecătoriei Criuleni din 16 februarie 2016, prin care acțiunea a fost respinsă

constată:

La 2 februarie 2015, Oleg Cîrlig a depus cerere de chemare în judecată împotriva Raisei Butucea, Nicolae Bernevec, Tamarei Cereș, Mariei Bernevec, Liubovi Gornean, Leonid Bernevec, Pavel Aftene, Liubovi Rotari, Anastasiei Ceban, Dumitru Grecu, Ninei Dicusar, Victorului Dicusar, Alexandru Ceban, Liubovi Zatic, Marin Cucu, intervenienți accesorii Nelea Șerbul și Ion Gore cu privire la recunoașterea dreptului de proprietate și nulitatea contractului de donație.

În motivarea acțiunii a indicat că în vara anului 2006 pârâții și-au manifestat dorința de a-și vinde cotele valorice care le-au fost repartizate ca rezultat al desființării colhozului “Nistru” și care la momentul dat se aflau în gestiunea SRL „Corjovanca”, deoarece din momentul desființării colhozului ei nu au utilizat acele bunuri.

Afirmă că pârâții l-au informat pe directorul SRL „Corjovanca”, Ion Semeniuc despre intenția lor, referindu-se la imobilul - parcul auto, care se afla într-o stare dezastruoasă, iar directorul SRL „Corjoveanca” le-a confirmat pârâților faptul deținerii de către ei a cotelor valorice în acest imobil.

Menționează că anterior între toți cotașii SRL „Corjovanca” a fost efectuată o împărțire verbală a patrimoniului, iar imobilul - pacul auto a revenit pârâților.

Comunică că ulterior, a fost contactat de către pârâți, care i-au comunicat despre intenția lor de a vinde parcul auto. Astfel, au convenit asupra faptului că în toată procedura de încheiere a tranzacției date, pârâții să fie reprezentați în baza de procură de o singură persoană pentru a facilita procesul, respectiv, au eliberat pe numele Anastasiei Mihailova procuri și i-au transmis certificatele de proprietate.

Notează că la 27 noiembrie 2006 cu reprezentantul pârâților a fost încheiat contractul de vânzare-cumpărare, prin care pârâții i-au vândut cotele părți, care le dețineau în bunul imobil - construcție cu numărul cadastral XXXXX. Prețul total al contractului a constituit suma de 64094,00 lei, care au fost achitați pârâților corespunzător cotelor părți deținute de aceștia.

Susține că banii au fost achitați pârâților integral la sediul SRL „Corjovanca” în prezența directorului I. Semenic, fapt pentru care pârâții au semnat și au declarat lipsa oricăror pretenții. Contractul încheiat a fost înregistrat la Oficiul Cadastral Teritorial.

Invocă că ulterior, pentru a putea utiliza efectiv imobilul procurat, el a efectuat investiții considerabile în reabilitarea acestuia.

Astfel, a fost reconstruit gardul parcului auto, care era în proporție de 75 % distrus, a fost reparat acoperișul care din cauza nenumăratelor fisuri curgea, au fost efectuate lucrări interioare de reparație pentru a consolida construcția și pentru a o face posibil de exploatat. În total, suma investițiilor efectuate de el în imobilul dat a depășit costul imobilului.

În opinia sa toate aceste acțiuni demonstrează că el a acționat onest și este un dobânditor de bună credință. Însă, cu toate acestea, împotriva lui a fost inițiată acțiune în instanță privind anularea contractului de vânzare-cumpărare a imobilului în cauză pe motiv că coproprietari ai acestui imobil ar fi fost 1139 de persoane, locuitori ai satului Corjova r-ul Criuleni, deci nu le aparținea doar pârâților.

Menționează că în acel caz, prin decizia Curții de Apel Chișinău din 24 mai 2012 și decizia Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție din 27 septembrie 2012 contractul de vânzare-cumpărare din 27 noiembrie 2006 încheiat între el și pârâți a fost declarat nul.

Totodată, indică că prin decizia Curții de Apel Chișinău din 24 mai 2012, nu s-a dispus și restabilirea părților în poziția inițială. Astfel, susține că în timp ce dreptul lui de proprietate asupra bunului imobil - parc auto, a fost anulat, pârâții au rămas să aibă în proprietate sumele de bani care le-au primit la încheierea contractului.

Subliniază că prin decizia Curții de Apel Chișinău din 24 mai 2012 a fost anulat dreptul lui de proprietate asupra bunului imobil în întregime, dar nu a fost negat și anulat faptul existenței nemijlocite a relației de vânzare-cumpărare.

În asemenea circumstanțe consideră că odată ce părțile nu au fost restabilite în situația anterioară, iar dreptul de proprietate al pârâților asupra cotelor părți deținute nu a fost anulat, el poate pretinde la recunoașterea dreptului de proprietate asupra cotelor părți ale pârâților în parcul auto, deoarece el a devenit coproprietar

al parcului auto împreună cu ceilalți cotași ai SRL „Corjovanca” în limita cotelor deținute de pârâți.

Totodată, consideră că de facto, el este și proprietar al unei cote părți echivalente sumei investițiilor inseparabile care au fost făcute de el în imobilul în cauză.

Mai susține că contractul de donație nr. 6696 din 20 decembrie 2014 încheiat între Nelea Șerbul, moștenitoarea lui Sergiu Gore și Marin Cucu, prin care ultima a devenit proprietară a unei cote-părți în cuantum de 83,7% din bunul imobil cu numărul cadastral XXXXX este lovit de nulitate, pe motiv că la încheierea acestui act de dispoziție nu s-a ținut cont de acordul celorlalți coproprietari ai bunului imobil.

Reiterează că acest contract de donație ilegal l-a afectat și pe Ion Gore, în calitate sa de comodat în baza contractului de comodat semnat la 24 martie 2011, care s-a obligat să se comporte în raport cu bunul primit în comodat ca un bun proprietar și să-l întoarcă integru comodantului la expirarea termenului contractului.

Își întemeiază pretențiile în baza dispozițiilor art. 5, 7, 22, 86, 166, 167 CPC și art. 198, 219, 351, 375 Cod civil.

Solicită admiterea acțiunii, recunoașterea dreptului său de proprietate asupra cotelor părți deținute de Raisa Butucea, Nicolae Bernevec, Tamara Cereș, Maria Bernevec, Liubovi Gornean, Leonid Bernevec, Pavel Aftene, Liubovi Rotari, Anastasia Ceban, Dumitru Grecu, Nina Dicusar, Victor Dicusar, Alexandru Ceban, Liubovi Zatic, Marin Cucu în bunul imobil cu numărul cadastral XXXXX situat în satul Corjova r-ul Criuleni, recunoașterea dreptului său de coproprietate asupra bunului imobil cu numărul cadastral XXXXX, situat în satul Corjova r-ul Criuleni, declararea nulității contractului de donație nr. 6696 din 20 decembrie 2014 încheiat între Nelea Șerbul și Marin Cucu.

Prin încheierea Judecătoriei Criuleni din 27 ianuarie 2016, reclamantul Oleg Cîrlig a fost înlocuit cu Leonid Bernevec.

Prin hotărârea Judecătoriei Criuleni din 16 februarie 2016, acțiunea lui Leonid Bernevec împotriva Raisei Butucea, Nicolae Bernevec, Tamarei Cereș, Mariei Bernevec, Liubovi Gornean, Leonid Bernevec, Pavel Aftene, Liubovi Rotari, Anastasiei Ceban, Dumitru Grecu, Ninei Dicusar, Victorului Dicusar, Alexandru Ceban, Liubovi Zatic, Marin Cucu, intervenienți accesorii Nelea Șerbul și Ion Gore cu privire la recunoașterea dreptului de proprietate și nulitatea contractului de donație, a fost respinsă.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 14 iunie 2017 a fost respins apelul declarat de Leonid Bernevec și menținută hotărârea Judecătoriei Criuleni din 16 februarie 2016.

Prin încheierea Curții de Apel Chișinău din 1 august 2017 a fost respinsă ca fiind neîntemeiată cererea lui Marin Cucu privind urgentarea judecării în ordine de apel a cererii cu privire la adoptarea deciziei suplimentare cu privire la anularea măsurii de asigurare prin ridicarea sechestrului aplicat prin încheierea Judecătoriei Criuleni din 11 februarie 2015 în privința bunului imobil cu numărul cadastral XXXXX și care s-a realizat în cursul examinării cauzei civile.

Prin încheierea Curții de Apel Chișinău din 12 octombrie 2017 a fost admisă cererea lui Marin Cucu cu privire la anularea măsurii de asigurare a acțiunii.

A fost anulată măsura de asigurare prin ridicarea sechestrului aplicat asupra bunului imobil situat în sat. Corjova r-nul Criuleni, identificat prin numărul cadastral XXXXX, ce aparține cu titlu de proprietate lui Marin Cucu, dispusă în baza încheierea Judecătorei Criuleni din 11 februarie 2015

La 26 septembrie 2017, Leonid Bernevec a declarat recurs împotriva hotărârii Judecătorei Criuleni din 16 februarie 2016 și deciziei Curții de Apel Chișinău din 14 iunie 2017, solicitând admiterea acestuia, casarea hotărârii primei instanțe și deciziei instanței de apel, cu remiterea cauzei la rejudecare în instanța de fond și încasarea cheltuielilor de judecare a cauzei din contul intimaților.

În motivarea recursului a invocat dezacordul cu actele instanțelor de judecată ierarhic inferioare, considerându-le ilegale și neîntemeiate.

În opinia recurentului instanțele de judecată ierarhic inferioare nu au elucidat circumstanțe importante pentru soluționarea litigiului și nu au dat aprecierii faptul că bunul imobil este deținut în proprietate doar în proporție de 83,7 %, iar 16,3 % din acest bun nu sunt înregistrate.

Susține că este eronată concluzia instanței de apel precum că nu este necesar de a atrage în proces 1139 persoane ce sunt proprietari ai bunului imobil cu numărul cadastral XXXXX și reprezintă o încălcare a normelor de drept procesual.

Mai invocă că instanța de apel nu a stabilit dacă persoana care la moment deține 83,7 % din bunul imobil a încheiat contracte cu 954 de cotași.

Totodată, afirmă că cele 16,3 % din bunul imobil, nu sunt incluse în registrul bunurilor imobile, astfel deținătorii cotelor părți ideale în număr de 185 persoane rămase neînregistrate sunt persoane interesate în acest litigiu, respectiv, urmau a fi atrași în calitate de intervenienți accesorii, la fel, ca și OCT Criuleni, în obligația căruia este înregistrarea dreptului de proprietate.

În opinia recurentului, instanțele de judecată ierarhic inferioare în procesul examinării cauzei incorect au aplicat prevederile art. art. 321 și 499 Cod civil, or, în prezenta speță urmau a fi aplicate prevederile ce reglementează dreptul de proprietate comună pe cote-părți.

Relevă că dreptul de proprietate a coproprietarilor Nicolae Bernevec în proporție de 6,12 % și Liubovi Rotari în proporție de 9,73 % nu au fost anulate în baza deciziei Curții de Apel din 24 mai 2012, însă în pofida acestui fapt, OCT Criuleni a înregistrat proprietatea acestora în favoarea lui Sergiu Gore.

Afirmă recurentul că instanțele de judecată ierarhic inferioare nu s-au expus asupra fiecărui capăt de pretenție indicate în cererea de chemare în judecată, și anume recunoașterii dreptului de proprietate în privința cotelor-părți din bunul imobil cu numărul cadastral XXXXX, deținute de intimați, precum și în privința declarării nulității contractului de donație încheiat între Nelea Șerbul și Marin Cucu.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Din materialele dosarului rezultă că copia deciziei recurate a fost expediată în adresa părților la 21 iulie 2017, fapt confirmat prin scrisoarea de însoțire (f. d. 95 vol. II), iar careva date despre recepționarea acesteia de către recurent la materialele cauzei lipsesc.

Astfel, se constată că recurentul s-a conformat prevederilor legale și a declarat recursul împotriva deciziei Curții de Apel Bălți din 14 iunie 2017, în termenul legal.

Examinând temeiurile recursului, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) CPC, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Leonid Bernevec nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Prin urmare, argumentele recursului nu indică la încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Aici, completul Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție relevă că conform jurisprudenței CEDO, recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Purcell contra Irlandei, 16 aprilie 1991), pe când în recursul declarat de Leonid Bernevec, asemenea aspecte nu se regăsesc.

Distinct de cele relatate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de Leonid Bernevec ca inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, art. 433 lit. a), art. 440 CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

dispune:

Recursul declarat de Leonid Bernevec se consideră inadmisibil.
Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului, judecătorul

Ala Cobăneanu

Judecători

Iuliana Oprea

Ion Druță